

List do Hebrajczyków

Rozdział 9

1. Miało wprowadzić więc i pierwsze przepisy służby zarówno święte światowe 2. Namiot bowiem został zbudowany pierwszy w którym zarówno świecznik i stół i przedkładanie chlebów które jest nazywany Święte 3. za zaś drugą zasłoną namiot który jest nazywany Święte Świętych 4. złotą mającą kadzielnicę i arkę przymierza która jest zakrywana zewsząd złotem w której dzban złoty mający mannę i laska Aarona która zakwitła i tablice przymierza 5. powyżej zaś niej cherubiny chwały zacieniające ofiarę przebłagalną o których nie jest teraz mówić po części 6. Te zaś tak które są zbudowane do wprowadzić pierwszego namiotu przez każdy wchodzi kapłani służby wypełniający 7. do zaś drugiego raz (w) roku sam arcykapłan nie bez krwi którą przynosi za swoje i ludu grzechy popełnione nieświadomie 8. to oznajmiając (przez) Ducha Świętego (że) jeszcze nie być objawiona świętych droga jeszcze pierwszy namiot mając miejsce postępu 9. który przykład do pory która nastąpi według czego dary zarówno i ofiary są przynoszone nie mogące według sumienia uczynić doskonałymi pełniącymi służbę 10. jedynie ku pokarmom i napojom i różnym zanurzeniom i przepisom ciała aż do pory naprawy które są położone 11. Pomazaniec zaś przybywszy arcykapłan zmierzający dóbr przez większy i doskonalszy namiot nie ręką uczyniony to jest nie tego stworzenia 12. ani przez krew kozłów i cieląt przez zaś własną krew wszedł raz na zawsze do świętych wieczne odkupienie znalazłszy 13. Jeśli bowiem krew byków i kozłów i popiół jałówek obsypując które są uczynione pospolitymi uświęca ku ciała czystości 14. jak wielce bardziej krew Pomazańca który przez Ducha wiecznego siebie samego przyniósł nienagannego Bogu oczyści sumienie wasze od martwych czynów ku służyć Bogu żyjącemu 15. i przez to przymierza nowego pośrednik jest żeby śmierci która stała się ku odkupieniu (od tych) w pierwszym przymierzu przestępstw obietnicę wzięliby którzy są zaproszeni wiecznego dziedziczenia 16. Gdzie bowiem przymierze śmierci konieczność (by) być przynoszonym (ten) który zawarł 17. przymierze bowiem przy martwym mocne skoro jeszcze nie jest silne gdy żyje (ten) który zawarł 18. Dlatego ani pierwsze bez krwi jest poświęcone 19. gdy zostało powiedziane bowiem każde przykazanie według Prawa przez Mojżesza całemu ludowi wzięwszy krew cieląt i kozłów z wodą i wełną szkarłatną i hizopem sam zarówno zwój i cały lud pokropił 20. mówiąc to krew przymierza które przykazał do was Bóg 21. i namiot zaś i wszystkie naczynia publicznego dzieła krwią podobnie pokropił 22. i prawie w krwi wszystkie jest oczyszczane według Prawa i bez wylania krwi nie staje się uwolnienie 23. Konieczność więc wprowadzić przykłady (tych) w niebiosach tymi być oczyszczane same zaś niebiańskie lepszych ofiarami od tych 24. Nie bowiem do ręką uczynionych świętych wszedł Pomazaniec odpowiedników prawdziwych ale do samego nieba teraz zostać objawione obliczu Boga w imieniu naszym 25. ani aby wielokrotnie przynosiłby siebie samego tak, jak arcykapłan wchodzi do świętych co roku we krwi cudzej 26. skoro trzeba było Mu wielokrotnie wycierpieć od założenia świata teraz zaś raz przy końcu wieków

ku unieważnienie grzechu przez ofiarę Jego jest objawiony **27**. I o ile jest odkładane ludziom raz umrzeć po zaś tym sąd **28**. tak Pomazaniec raz który został przyniesiony ku (temu) wielu przynieść grzechy po drugi bez grzechu zostanie ukazany (tym) Jego wyczekującym ku zbawieniu

Textus Receptus Oblubienicy - Ewangeliczny Przekład Nowego Testamentu